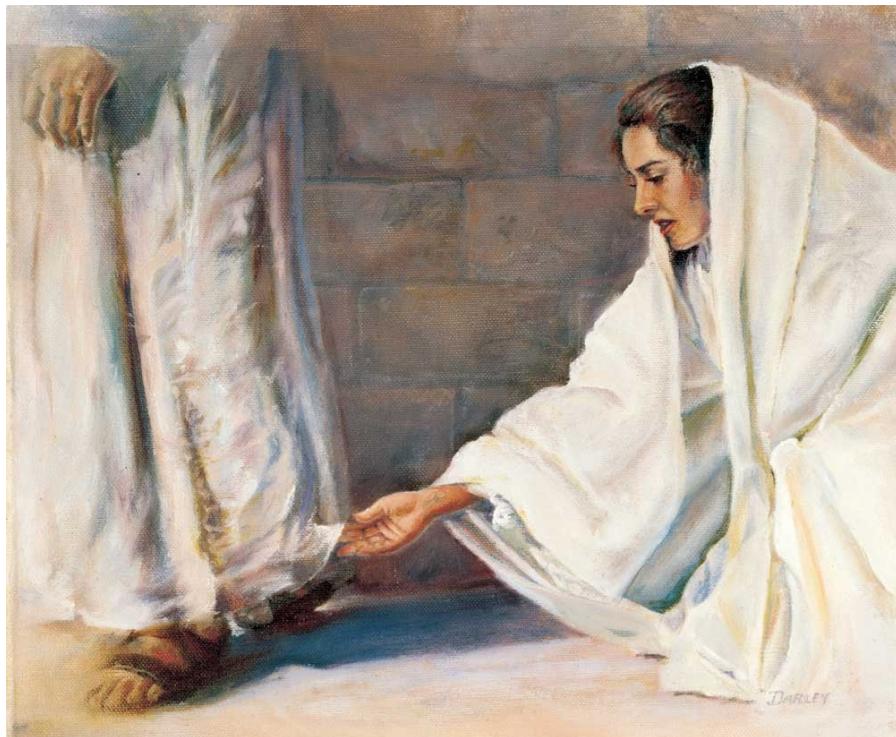

13. NEDELJA med LETOM

"Jezus je Gospod življenja"

²¹ Ko se je Jezus prepeljal v čolnu spet na drugo stran, se je okoli njega zbrala velika množica in je ostal kraj morja. ²² Tedaj pride eden izmed načelnikov shodnice, Jair po imenu. Ko ga zagleda, mu pade k nogam ²³ in ga zelo prosi: »Moja hčerka umira; pridi in položi nanjo roke, da ozdravi in bo živila.«

²⁴
In odšel je z njim. Spremljalo pa ga je mnogo ljudstva in so ga stiskali.

²⁵ In neka žena, ki je že dvanajst let imela krvotok ²⁶ in je od mnogih zdravnikov veliko pretrpela ter vse svoje imetje potrošila, pa ji ni nič pomagalo, ampak se ji je še poslabšalo, ²⁷ je slišala o Jezusu; od zadaj se mu je v gneči približala in se dotaknila njegove obleke.

²⁸
Mislila je namreč: »Ako se le dotaknem njegove obleke, bom ozdravela.«

²⁹
In pri priči ji je vir krvi usahnil in je na telesu začutila, da je bolezen ozdravljen.

³⁰

Jezus je brž spoznal, da je šla iz njega moč, se obrnil k množici in rekel: »Kdo se je dotaknil moje obleke?«

31

Učenci so mu rekli: »Vidiš množico, ki te stiska od vseh strani, pa praviš: Kdo se me je dotaknil?«

32

In oziral se je okoli sebe, da bi ugledal tisto, ki je to storila.

33

Žena pa, ki se je zavedala, kaj se ji je zgodilo, je preplašena in drhteč pristopila in se vrgla predenj ter mu povedala vso resnico.

34

On ji je rekel: »Hči, tvoja vera te je ozdravila. Pojdi v miru in bodi ozdravljen svoje bolezni.«

35

Še je govoril, ko pridejo načelnikovi domači in mu rečejo: »Tvoja hči je umrla; kaj še nadleguješ Učenika?«

36 Ko Jezus sliši to sporočilo reče načelniku: »Ne boj se, samo veruj!«

37 In ni pustil nikogar, da bi šel z njim, razen Petra, Jakoba in Jakobovega brata Janeza.

38 Pridejo do načelnikove hiše, in opazi hrup in jok in žalno vpitje.

39 Vstopi in jim reče: »Kaj se razburjate in jokate? Deklica ni umrla, ampak spi.« In posmehovali so se mu.

40 On pa vse odslovi, vzame s seboj očeta in mater deklice in te, ki so bili z njim, in gre tja, kjer je deklica ležala.

41 Prime deklico za roko in ji ukaže: »Talíta kum« – kar pomeni: »Deklica, rečem ti, vstan!

42 In deklica je brž vstala in hodila; imela je namreč dvanajst let. Obšla jih je silna groza.

43 In ostro jim je zabičal, naj tega nihče ne zve; in rekel je, naj ji dajo jesti.

(Mr 5,21-43)